

Od:
Do: [petycje; Stanowisko informacyjne CO KPRP; sekretariat Biuro Dialogu i Korespondencji](#)
Temat: 97/3/2024 [PETYCJA]
Data: niedziela, 28 stycznia 2024 11:33:11
Zalaczniki: [2_Screenshot_20240128-103429.png](#)
[0_Screenshot_20240128-103440.png](#)
[1_Screenshot_20240128-103403.png](#)

dnia: 28-01-2024 roku

Wnosząca:

Adres do korespondencji:

Adresat:

Sz. P. Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

PETYCJA

Na podstawie art. 2. ust. 2. pkt. 1), art. 2. ust. 3., art. 4. ust. 1., art. 4. ust. 5. – Ustawy z dnia 11 lipca 2014 roku o petycjach (t.j. Dz. U. 2018 poz. 870) przekładam petycje w interesie publicznym, drogą mailową o temacie petycji: „poprzez podjęcie inicjatywy ustawodawczej w celu minimalizacji danych oraz wprowadzenia zasady bycia zapomnianym w rejestrach państwowych i rejestrach centralnych”

Akt prawa w którym postulowana jest zmiana:

- Ustawa z dnia 28 listopada 2014 roku o aktach stanu cywilnego (tj. Dz. U. 2023 poz. 1378);
- Ustawa z dnia 24 września 2010 roku o ewidencji ludności (tj. Dz. U. 2022 poz. 1191);
- Ustawa z dnia 6 września 2010 roku o dowodach osobistych (tj. Dz. U. 2022 poz. 671).

Przedmiot petycji:

Postuluje do organu mającego inicjatywę ustawodawczą wprowadzenie zmian w wyżej wymienionych przepisach o brzmieniu artykułu aktu prawnego:

„1. Każdy ma prawo wystąpić z zadaniem minimalizacji danych, bycia zapomnianym, autonomii informacyjnej, anonimizacji, pseudoanonimizacji do administratora lub sądu o usunięcie wzmianki dodatkowej, adnotacji, przypisku, poprzednich dokumentów, poprzedniej danej lub danych identyfikujących lub adresowych w przypadku braku celowości przetwarzania.

2. Organ orzekający bierze pod uwagę:

- 1) celowość przetwarzania zgodnie z klauzulą informacyjną;
- 2) liczba udostępnień danych lub dokumentów według dzienników systemowych w zakresie aktualnych

danych, dokumentów oraz poprzedzających danych i dokumentów;

3) aktualizacja danych w ośrodku życia codziennego w którym osoba ma plany życiowe i wiąże z tym ośrodkiem przyszłość (tj. skoncentrowane plany życiowe cechy osobiste i majątkowe interesów);

4) aktualizacja danych w ośrodku interesów życiowych;

5) aktualizacja danych w rejestrach państwowych, centralnych, resortowych;

6) aktualizacje dokumentów;

7) figurowanie w Krajowym Rejestrze Karnym, Biurze Informacji Kredytowej, Biurze Informacji Gospodarczej, Krajowym Systemie Informacji Policji w szczególności za zbrodnie, Krajowym Centrum Informacji Kryminalnych w szczególności za zbrodnie;

8) nakazy aresztowania, europejskie nakazy aresztowania, nakazy doprowadzenia, listy gończe;

9) osoba poszukiwana ukrywająca się lub próbująca ukryć swoją tożsamość, figurująca w KSIP, w KCIK, w KRK;

10) małżeństwa i potomstwo;

11) przysposobienie całkowite, pełne, niepełne, blankietowe;

12) samotność, zgodnie z ustawą o pomocy społecznej "osoba samotna";

13) aktualizacja danych w aktualnie toczących się postępowaniach;

14) złamanie lub naruszenie Konstytucji, Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, Europejskiej Karty Praw Podstawowych, dóbr osobistych;

15) narazenie, zagrożenie, ryzyko naruszenia Konstytucji, Powszechnej Deklaracji Praw Człowieka, Europejskiej Karty Praw Podstawowych, dóbr osobistych;

16) narazenie lub zagrożenie utraty zdrowia, uszczerbku na zdrowiu;

17) utrata, uszczerbek, rozstrój zdrowia psychicznego, umysłowego, emocjonalnego, fizycznego, społecznego, duchowego;

18) zstępni i wstępni jako osoby najbliższe do postępowania spadkowego, pogrzebowego, odmowy zeznań;

19) sporne interesy stron, interesy osób trzecich, interes publiczny, interes społeczny, zasada proporcjonalności, konflikt interesów;

20) minimalny okres 10 letni przedawnienia roszczeń, wznowienia postępowania lub wznowienia postępowania na skutek podważenia wiarygodności dokumentu;

21) minimalny okres przechowywania akt sądowych lub okres 5 letni poprzednich danych i udostępnienia w dzienniku systemowym, logach, metryce i rejestrze zdarzeń i zmian;

22) minimalny okres przechowywania danych papierowych.

3. Organem orzekającym w wyżej wymienionych sprawach może być Sąd powszechny, Sąd polubowny przy Rzeczniku Praw Obywatelskich, Sąd polubowny przy Urzędzie Ochrony Danych Osobowych, Sąd Kontaktowalny składający się z sędziego sądu powszechnego, sędziego z Rzecznika Praw Obywatelskich, sędziego z Urzędu Ochrony Danych Osobowych."

Uzasadnienie:

Uzasadniam nizej wymienionymi argumentami:

[UA] Celem i potrzeba zrealizowania postulatu jest:

- # zapobieganie nadmiernosci i nieadekwatnosci przetwarzanych z strefy prywatnej obywateli;
- # zapobieganie inwigilacji i ingerencji oraz sledzenia w przedmiocie poprzednich danych personalnych;
- # dostosowanie rownego traktowania i sprawiedliwosci społecznej;
- # dostosowanie akt stanu cywilnego do XXI wieku;
- # likwidacja przypisków w związku z wprowadzona parentyzacja w aktach stanu cywilnego;
- # likwidacja wzmianek dodatkowych, uwag jako krótkiego nosnika informacji z uwagi na automatycznej zmianie danych w czasie rzeczywistym w rejestrach centralnych i innych organów;
- # likwidacja wzmianek dodatkowych z uwagi na informatyzacje rejestracji stanu cywilnego, a nie poprzedniego prowadzenia rejestracji w formie rękopisów, wórnopisów w formie opisowej notatnika, tabelkowej, rubrykowej (formatki lub specjalnego formularza) gdzie nie bylo automatycznej aktualizacji danych;
- # zapobieganie biurokracji.

[UB] Stan faktyczny postulatu uzasadniam:

1) obecnie bezterminowo przetwarza sie wpisy mimo, ze po zmianie danych lub wydaniu nowego dokumentu, zobowiazany jest kazdy do aktualizacji danych w osrodku zycia codziennego;

2) kazdy zobowiazany jest do aktualizacji danych osobowych ale takze organy. Istnienie w Polsce osrodka interesów zyciowych oznacza posiadanie scislych powiazan osobistych lub gospodarczych z Polska. Centrum interesów osobistych to wszelkie powiazania rodzinne, m.in. ognisko domowe, aktywnosc społeczna, polityczna, kulturalna, obywatelska, przynaleznosc do organizacji. Centrum interesów gospodarczych to przede wszystkim miejsce prowadzenia dzialalnosci zarobkowej, źródla dochodów, posiadane inwestycje, majatek nieruchomy i ruchomy, polisy ubezpieczeniowe, zaciagniete kredyty, konta bankowe itd.

<https://www.gofin.pl/17,1,212,292319,ustalanie-rezydencji-podatkowej-osoby-fizycznej.html>

3) kazdy zasluguje na rowne uprawnienie, godnosc, sprawiedliwosc społeczna

4) na stronie internetowej <https://lexdigital.pl/naruszenie-prywatnosci> mozna przeczytac fragmenty:

„Z tego artykulu dowiesz sie: co oznacza naruszenie prywatnosci, w jakiej sytuacji moze ono byc zakwalifikowane jako przestepstwo, co powinien zrobic administrator danych w przypadku identyfikacji naruszenia prywatnosci, kogo i w jakim terminie poinformowac Prawo do prywatnosci to fundamentalne prawo jednostki do ochrony jej prywatnej sfery przed ingerencja ze strony innych osób czy instytucji.”

„Nikomu nie wolno odmowic prawa do prywatnosci. Stanowi ono istotny element praw czlowieka i zostalo potwierdzone m.in. w:

- Deklaracji Praw Czlowieka ONZ (1948): Artykul 12 Deklaracji Praw Czlowieka gwarantuje prawo jednostki do nietykalnosci prywatnosci, rodziny, mieszkania i korespondencji.

- Miedzynarodowym Pakcie Praw Obywatelskich i Politycznych (1966): Artykul 17 tego paktu gwarantuje prawo jednostki do ochrony przed nielegalnymi ingerencjami w jej zycie prywatne, rodzinne, mieszkalne i korespondencyjne.

- Konwencji Rady Europy o Ochronie Praw Czlowieka i Podstawowych Wolnosci (Europejska Konwencja Praw Czlowieka, 1950): Artykul 8 tej konwencji gwarantuje prawo do ochrony zycia prywatnego i rodzinnego.

- Ogólnym Rozporządzeniu o Ochronie Danych (RODO) w Unii Europejskiej (2018): RODO wprowadza zharmonizowane zasady dotyczące ochrony danych osobowych na terenie Unii Europejskiej, a jednym z głównych celów jest ochrona prywatności jednostek."

„W miarę rozwoju technologii i świata cyfrowego ochrona prywatności staje się coraz bardziej istotna, a przepisy są dostosowywane do nowych wyzwań, takich jak zbieranie i przetwarzanie danych w internecie czy analizowanie aktywności online. Naruszenie prywatności odnosi się do nieuprawnionego dostępu, zbierania, używania lub ujawniania informacji osobistych bez posiadania właściwej podstawy prawnej dla przetwarzania danych osoby, której dane dotyczą. Obejmuje to wszelkie działania, które naruszają prywatność jednostki lub grupy, zarówno w sferze online, jak i offline.

Przykłady naruszeń prywatności mogą obejmować:

- Nieautoryzowany dostęp do danych osobowych: Kradzież lub nielegalne uzyskiwanie dostępu do informacji osobistych, takich jak numery kart kredytowych, dane medyczne czy informacje konta bankowego.

- Sledzenie bez zgody: Monitorowanie czy sledzenie działań danej osoby bez jej wiedzy i zgody, na przykład poprzez użycie ukrytych kamer, lokalizacji GPS czy oprogramowania szpiegowskiego.

- Ujawnianie poufnych informacji: Nieuprawnione ujawnianie informacji osobistych, które powinny pozostać prywatne, bez zgody właściciela tych informacji.

- Zakłócanie prywatności online: Przesyłanie niepożądanych informacji, stalkowanie — nekanie (przy czym w świetle obowiązujących regulacji, by zachowanie mogło zostać uznane za stalking, nekanie to musi być uporczywe, a także musi wzbudzać uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia poniżenia lub udreczenia, lub istotnie naruszać prywatność), ataki hakerskie czy inne formy cyberprzemocy, które naruszają prywatność w środowisku online.

- Naruszenie tajemnicy korespondencji: Otwieranie, czytanie lub przysyłanie prywatnej korespondencji bez zgody strony, do której ta korespondencja należy.

- Dyskryminacja na podstawie informacji prywatnych: Wykorzystywanie prywatnych informacji do celów dyskryminacyjnych, na przykład w procesie rekrutacji, ocenie kredytowej czy ubezpieczeniowej.

Naruszenie prywatności może w pewnych sytuacjach stanowić przestępstwo i podlegać przepisom prawa karnego. Często spotykane w praktyce przestępstwo, tzw. stalking — uporczywe nekanie innej osoby lub osoby jej najbliższej wzbudzające u niej uzasadnione okolicznościami poczucie zagrożenia, poniżenia lub udreczenia, lub istotnie naruszające jej prywatność, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8."

„

Prywatność a ochrona danych osobowych

Należy rozróżnić pojęcie prywatności i ochrony danych osobowych. Prawo do prywatności jest pojęciem szerszym i obejmuje prawo jednostki do ochrony swojego życia prywatnego przed nieuprawnionym dostępem, inwigilacją, lub ingerencją ze strony innych. Prawo to ma na celu zabezpieczenie jednostki przed naruszeniem jej prywatności, zarówno przez organy państwowe, jak i podmioty prywatne. Ochrona danych osobowych, sprowadza się natomiast do zagwarantowania osobie, której dane dotyczą, kontroli nad tym, co dzieje się z jej danymi. Jest jednym z elementów prawa do prywatności.

Prywatność może obejmować różne aspekty życia jednostki, takie jak:

Nietykalność cielesna: ochrona przed nieuprawnionym dostępem do ciała i informacji z nim związanych.

Ochrona przestrzeni prywatnej: ochrona przed nielegalnymi przeszukaniem domu, mieszkania lub innych prywatnych miejsc.

Ochrona komunikacji: prywatność w korespondencji, rozmowach telefonicznych, komunikacji internetowej, itp.

Ochrona danych osobowych: kontrola przetwarzania danych przez osoby, których dane dotyczą.

Prawo do anonimowości: Prawo do zachowania anonimowości w określonych sytuacjach.

Prawo do kontroli nad własnym wizerunkiem."

[UC] Stan prawny:

& Zgodnie z art. 51 Konstytucji, organy winny przetwarzać dane niezbędne w demokratycznym państwie prawnym w związku z powyższym przetwarzanie danych osób zmarłych nie zostanie wykorzystane przez organy do wykonywania niezbędnych zadań;

& Zgodnie z zasadą przetwarzanych danych, art. 5 ust. 1 lit. c) RODO dane winny być „adekwatne, stosowne i nienadmierne do celów jakie są przetwarzane”

& Zgodnie z zasadą przetwarzanych danych, art. 5 ust. 1 lit. d) RODO dane winny być „prawidłowe i w razie potrzeby uaktualniane; należy podjąć wszelkie rozsądne działania, aby dane osobowe, które są nieprawidłowe, w świetle celów ich przetwarzania, zostały niezwłocznie usunięte lub sprostowane”

& Zgodnie z zasadą bycia zapomnianym zawartą w art. 17 RODO, każdy ma prawo do usunięcia danych osobowych, jeśli dane są niezbędne. Nie budzi wątpliwości, że dane osób zmarłych są zbędne, ponieważ przez Urząd nie zostaną wykorzystane do wykonywania zadań;

& Zgodnie z art. 1 – Ustawy z 14 lipca 1983 roku o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (t.j. Dz. U. 2020 poz. 164) danymi archiwalnymi o kategorii archiwalnej to materiały „Materiałami archiwalnymi wchodzącymi do narodowego zasobu archiwalnego, zwanymi dalej „materiałami archiwalnymi”, są wszelkiego rodzaju akta i dokumenty, korespondencja, dokumentacja finansowa, techniczna i statystyczna, mapy i plany, fotografie, filmy i mikrofilmy, nagrania dźwiękowe i wideofonowe, dokumenty elektroniczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 700, 730, 848, 1590 i 2294) oraz inna dokumentacja, bez względu na sposób jej wytworzenia, mająca znaczenie jako źródło informacji o wartości historycznej o działalności Państwa Polskiego, jego poszczególnych organów i innych państwowych jednostek organizacyjnych oraz o jego stosunkach z innymi państwami, o rozwoju życia społecznego i gospodarczego, o działalności organizacji o charakterze politycznym, społecznym i gospodarczym, zawodowym i wyznaniowym, o organizacji i rozwoju nauki, kultury i sztuki, a także o działalności jednostek samorządu terytorialnego i innych samorządowych jednostek organizacyjnych - powstała w przeszłości i powstająca współcześnie”.

- w związku z tym przetwarzanie bezterminowe (wieczystie) danych osób w Rejestrze jest zbędne.

& Zgodnie z art. 47 Konstytucji, każdy ma prawo do prywatności i ochrony życia rodzinnego. W związku z tym przetwarzanie i udostępnienie danych, zdarzeń z przebiegu życia, historia posiadanych danych i dokumentów obywateli i o obywatelach jest naruszeniem strefy prywatnej.

& Zgodnie z Wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 24 października 2011 roku o sygnaturze (II SA/Wa 625/11) w sprawie usuwania danych z KSIP mają zastosowanie przepisy ustawy o ochronie danych osobowych co oznacza, że usuwanie danych z innych systemów również mają zastosowanie ustawa o ochronie danych osobowych, Konstytucja, RODO, a nie ustawy szczególne lub poszczególne.

<https://www.infor.pl/prawo/nawosci-prawne/294364,Usuwanie-danych-osobowych-z-KSIP-w-opinii-sadu.html>

& Zgodnie z Wyrokiem Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości z dnia 4 grudnia 2008 roku, Trybunał orzekł, że bezterminowe przechowywanie danych przez władzę publiczną (...) jest niedopuszczalne w demokratycznym społeczeństwie i prowadzi do naruszenia art. 8 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka stanowiącego o prawie do ochrony życia prywatnego.

<https://www.infor.pl/prawo/nawosci-prawne/294364,Usuwanie-danych-osobowych-z-KSIP-w-opinii-sadu.html>

& Zgodnie z RODO (dane nie mogą być przetwarzane, przechowywane) bezterminowo (wieczystie) mówi o tym między innymi motyw 39, art. 5 ust. 1 lit. e

Motyw (39): Wszelkie przetwarzanie danych osobowych powinno być zgodne z prawem i rzetelne. Dla osób fizycznych powinno być przejrzyste, że dotyczące ich dane osobowe są zbierane, wykorzystywane, przeglądane lub w inny sposób przetwarzane oraz w jakim stopniu te dane osobowe są lub będą przetwarzane. Zasada przejrzystości wymaga, by wszelkie informacje i wszelkie komunikaty związane z przetwarzaniem tych danych osobowych były łatwo dostępne i zrozumiałe oraz sformułowane jasnym i prostym językiem. Zasada ta dotyczy w szczególności informowania osób, których dane dotyczą, o tożsamości administratora i celach przetwarzania oraz innych informacji mających zapewnić rzetelność i przejrzystość przetwarzania w stosunku do osób, których sprawa dotyczy, a także prawa takich osób do

uzyskania potwierdzenia i informacji o przetwarzanych danych osobowych ich dotyczących. Osobom fizycznym należy uświadomić ryzyka, zasady, zabezpieczenia i prawa związane z przetwarzaniem danych osobowych oraz sposoby wykonywania praw przysługujących im w związku z takim przetwarzaniem. W szczególności konkretne cele przetwarzania danych osobowych powinny być wyraźne, uzasadnione i określone w momencie ich zbierania. Dane osobowe powinny być adekwatne, stosowne i ograniczone do tego, co niezbędne do celów, dla których są one przetwarzane. Wymaga to w szczególności zapewnienia ograniczenia okresu przechowywania danych do ściśle minimum. Dane osobowe powinny być przetwarzane tylko w przypadkach, gdy celu przetwarzania nie można w rozsądny sposób osiągnąć innymi sposobami. Aby zapobiec przechowywaniu danych osobowych przez okres dłuższy, niż jest to niezbędne, administrator powinien ustalić termin ich usuwania lub okresowego przeglądu. Należy podjąć wszelkie rozsądne działania zapewniające sprostowanie lub usunięcie danych osobowych, które są nieprawidłowe. Dane osobowe powinny być przetwarzane w sposób zapewniający im odpowiednie bezpieczeństwo i odpowiednia poufność, w tym ochronę przed nieuprawnionym dostępem do nich i do sprzętu służącego ich przetwarzaniu oraz przed nieuprawnionym korzystaniem z tych danych i z tego sprzętu.

Art. 5 ust. 1 lit. e „przechowywanie w formie umożliwiającej identyfikację osoby, której dane dotyczą, przez okres nie dłuższy, niż jest to niezbędne do celów, w których dane te są przetwarzane (...)”

Zródło: <https://poradnikprzedsiębiorcy.pl/-jak-dlugo-mozna-przechowywac-dane-osobowe>

& Zgodnie z hierarchią prawa wymienioną w art. 87 Konstytucji, Konstytucja jest ustawą zasadniczą, dlatego każdy ma prawo do prywatności i autonomii danych osobowych zawartych w artykule art. 47 i art. 51.

& Zgodnie z Opinią Rzecznika Generalnego w sprawie C-118/22 „Można się zastanawiać, czy art. 5 dyrektywy 2016/680 nie skrywa formy wewnętrznej sprzeczności logicznej. Zgodnie z tym przepisem bowiem mogą zatem istnieć dane osobowe przetwarzane przez organy ścigania, dla których nie byłoby właściwe ustalenie terminów usunięcia, ale w takiej sytuacji bezterminowego przechowywania danych należy przewidzieć okresowy przegląd przez właściwe organy konieczności przechowywania tych danych oraz możliwość ich usunięcia, jeżeli przechowywanie nie jest już uzasadnione w świetle celu przetwarzania. Można jednak zrozumieć i zaakceptować, że uzasadnionym celem jest zapewnienie środka zaradczego, aby zapobiec nadużyciom we wdrażaniu inwazyjnego mechanizmu.”

Zródło:

<https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?jsessionid=DEC3D1757D86F30F7B24F85E4AF74FF9?text=&docid=274651&pageIndex=0&doclang=PL&mode=req&dir=&occ=first&part=1&cid=21748532>

& Zgodnie z zasadą pierwszeństwa prawa wspólnotowego „prawo unijne ma pierwszeństwo przed prawem krajowym państwa członkowskiego (włącznie z Konstytucją)” w związku z powyższym zasada minimalizacji danych i zasada bycia zapomnianym winna obowiązywać.

https://pl.m.wikipedia.org/wiki/Zasada_pierwszenstwa_prawa_wsp%C3%B3lnotowego

& Trybunał Sprawiedliwości UE w sprawach dotyczących funkcjonowania publicznych rejestrów w kontekście ochrony prawa do prywatności, podkreślał, że udostępnianie danych osobowych osobom trzecim stanowi ingerencję w prawa podstawowe ustanowione w art. 7 i 8 Karty Praw Podstawowych UE (KPP), niezależnie od tego, w jaki sposób te dane zostaną później wykorzystane.

<https://bip.brpo.gov.pl/pl/content/rpo-ms-dostep-dane-osobowe-rejestry-publiczne-odpowiedz>

& RPO zwraca uwagę na wyrok TSUE z 22 listopada 2022 r. w połączonych sprawach C-37/20 i C-601/20, dotyczący rejestru beneficjentów rzeczywistych. Trybunał podkreślił w nim, że udostępnienie każdej osobie dostępu do danych zawartych w powszechnym rejestrze stanowi nieproporcjonalną ingerencję w prawo do prywatności i ochrony danych osobowych

<https://bip.brpo.gov.pl/pl/content/rpo-ms-dostep-dane-osobowe-rejestry-publiczne-odpowiedz>

& Trybunał Sprawiedliwości UE orzekł w ubiegłym tygodniu, że informacje dotyczące operacji przeglądania danych osobowych danej osoby, dotyczące dat i celów tych operacji, stanowią informacje, które osoba ta ma prawo uzyskać od administratora

Czytaj więcej na Prawo.pl:

<https://www.prawo.pl/prawo/kazdy-ma-prawo-wiedziec-kiedy-i-jak-jego-dane-osobowe-byly.521912.html>

& Odpis zupełny stanowi zaświadczenie o dokonaniu zmian, jest wydawany każdorazowo po dokonanej zmianie w celu aktualizacji danych i wymiany dokumentów. W przypadku wydania nowego dokumentu tożsamości (poprzednie dane i wzmianki dodatkowe) informujące o zmianie są nieprzydatne, nie są już potrzebne ponieważ są krótkim nośnikiem informacji praktycznej.

Mówi o tym między innymi: art. 35 ustęp 8, art. 37 ustęp 8, art. 39a ust. 2, art. 41 ust. 2, art. 42, art. 43, art. 67 ustęp 6 i 7, art. 73 ustęp 2 i 3, art. 95 ustęp 4 i 7, art. 110 ustęp 2, art. 127a ustęp 2.

& Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Cyfryzacji z dnia 3 listopada 2022 roku w sprawie trybu i terminów przekazywania danych pomiędzy rejestrem PESEL, a rejestrami centralnymi; zmiany w rejestrze są przekazywane do innych rejestrów centralnych w związku z tym przetwarzanie nieokreślone czasowo jest zbędne.

& Zgodnie z art. 3, z art. 79 o dowodach osobistych ale także zgodnie z art. 65 kodeksu wykroczeń (dokument tożsamości jest dokumentem potwierdzającym tożsamość) w związku z tym należy posługiwać się aktualnymi dokumentami, aktualnymi danymi w celu potwierdzenia tożsamości ale także podczas legitymowania z chwilą odebrania nowego dokumentu, w związku z tym przetwarzanie poprzednich danych jest zbędne.

& Zgodnie z wyrokiem Trybunału w sprawie C-140/20 winna być kontrola sądu. „58. Z tego właśnie względu Trybunał stwierdził, że art. 15 ust. 1 dyrektywy 2002/58 w związku z art. 7, 8 i 11 oraz art. 52 ust. 1 karty nie stoi na przeszkodzie przepisom ustawodawczym umożliwiającym, w celu ochrony bezpieczeństwa narodowego, posłużenie się skierowanym do dostawców usług łączności elektronicznej nakazem uogólnionego i nieodróżnionego zatrzymywania danych o ruchu i danych o lokalizacji, w sytuacjach gdy dane państwo członkowskie napotyka poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa narodowego, które okazuje się rzeczywiste i aktualne lub możliwe do przewidzenia, przy czym decyzja o wydaniu takiego nakazu może być przedmiotem skutecznej kontroli sądu lub niezależnego organu administracyjnego, którego decyzja wywiera wiążący skutek, mającej na celu weryfikację występowania jednej z takich sytuacji oraz poszanowania warunków i gwarancji, które powinny zostać przewidziane, zaś wspomniany nakaz można wydać jedynie na określony czas, ograniczony do tego, co ściśle niezbędne, jednak z możliwością przedłużenia w przypadku utrzymywania się tego zagrożenia (wyrok z dnia 6 października 2020 r., La Quadrature du Net i in., C-511/18, C-512/18 i C-520/18, EU:C:2020:791, pkt 168).”

& Zgodnie z wyrokiem Trybunału w sprawie C-140/20 winna być kontrola sądu. „106. W celu zapewnienia w praktyce pełnej zgodności z tymi warunkami ważne jest, aby dostęp właściwych organów krajowych do zatrzymanych danych był uzależniony od uprzedniej kontroli sądu lub niezależnego organu administracyjnego, a decyzja tego sądu lub organu była wydawana na uzasadniony wniosek owych organów, złożony w szczególności w ramach postępowań mających na celu zapobieganie przestępstwom, ich wykrywanie lub ściganie karne [wyrok z dnia 2 marca 2021 r., Prokuratuur (Warunki dostępu do danych dotyczących łączności elektronicznej), C-746/18, EU:C:2021:152, pkt 51 i przytoczone tam orzecznictwo].”

& Zgodnie z wyrokiem Trybunału w sprawie C-140/20 dane winny być udostępnione zgodnie z zasadą proporcjonalności „59. Jeśli chodzi o cel polegający na zapobieganiu przestępstwom, ich dochodzeniu, wykrywaniu i ściganiu, Trybunał zauważył, że zgodnie z zasadą proporcjonalności jedynie walka z poważną przestępczością i zapobieganie poważnym zagrożeniom dla bezpieczeństwa publicznego mogą uzasadniać poważne ingerencje w prawa podstawowe ustanowione w art. 7 i 8 karty, takie jak te, które są związane z zatrzymywaniem danych o ruchu i danych o lokalizacji. A zatem jedynie takie ingerencje we wspomniane prawa podstawowe, które nie mają poważnego charakteru, mogą być uzasadnione celem polegającym na zapobieganiu przestępstwom w ogólności, ich dochodzeniu, wykrywaniu i ściganiu (wyrok

z dnia 6 października 2020 r., La Quadrature du Net i in., C-511/18, C-512/18 i C-520/18, EU:C:2020:791, pkt 140 i przytoczone tam orzecznictwo).”

& Zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego w sprawie K 23/11 z dnia 30 lipca 2014 roku (strona 54) można wyczytać „1.10. Umożliwienie służbom policyjnym i ochrony państwa pozyskiwania wiedzy o treści, czasie i formach komunikowania się jednostek, a także monitorowania ich aktywności życiowej w inny sposób, nieuchronnie popada w kolizję z prawem do ochrony prywatności, ochrona tajemnicy komunikowania się, autonomia informacyjna, a w niektórych wypadkach (podsluchu lub monitoringu zainstalowanego w mieszkaniu) z nienaruszalnością mieszkania. Co więcej, samo istnienie przepisów uprawniających organy władzy wykonawczej do takiego rodzaju czynności winno być postrzegane jako ingerencja w konstytucyjnie chroniony status człowieka i obywatela, którego źródłem jest przyrodzona i niezbywalna godność. Prawna dopuszczalność pozyskiwania informacji o jednostkach, niekiedy o sferach istotnych z punktu widzenia ich uczestnictwa w życiu publicznym, negatywnie wpływa na korzystanie przez nie z konstytucyjnych wolności i praw. Niezależnie od konkretnych, niekiedy zróżnicowanych form wkroczenia w sferę życia prywatnego, sama nawet świadomość znajdowania się pod ciągłym nadzorem władz publicznych może zniechęcać jednostki do swobodnego korzystania z zagwarantowanych im konstytucyjnych wolności i praw. Może to rodzić obawy, że organy władzy publicznej będą w nieuprawniony sposób gromadzić i wykorzystywać informacje o osobach. Obawy te są wyjątkowo silne w polskim społeczeństwie, które przez dziesięciolecia reżimu komunistycznego było inwigilowane przez tajne służby bezpieczeństwa, najczęściej niesłużące dobrze rozumianym interesom własnego państwa i jego współobywateli. Z punktu widzenia konstytucyjnych gwarancji prawa do ochrony prywatności, a także ochrony tajemnicy komunikowania się, zdaniem Trybunału, ingerencja władzy publicznej w tę sferę jest nie tylko pozyskiwanie przez władze publiczne danych o jednostce po raz pierwszy. Ochrona prawa do prywatności i tajemnicy komunikowania się rozciąga się bowiem na cały proces pozyskiwania, gromadzenia, przechowywania oraz przetwarzania (w tym analizowania i porównywania) informacji o jednostkach. Dlatego też jako odrębne przejawy ingerencji w konstytucyjnie chroniony status jednostki – wymagające każdorazowo odrębnej legitymizacji konstytucyjnej – należałoby traktować pozyskiwanie informacji m.in. o treści komunikatów przekazywanych za pomocą sieci teleinformatycznych w toku kontroli operacyjnej, nałożenie na dostawców usług telekomunikacyjnych obowiązku zatrzymywania danych o ruchu i lokalizacji, dostęp do tych danych, ich następca weryfikacje czy przekazanie innym organom (por. wyrok Federalnego Sadu Konstytucyjnego Niemiec z 2 marca 2010 r., sygn. 1 BvR 256/08, pkt 190).”

„1.13. Trybunał zwraca uwagę na jeszcze jedną kwestię, mającą istotne znaczenie w dobie globalizacji i międzynarodowej przestępczości. Organy władzy publicznej zobowiązane są do ochrony prywatności własnych obywateli również przed zagrożeniami płynącymi spoza samego państwa. Obowiązek państwa rozciąga się w konsekwencji na zapewnienie ochrony prywatności przed monitorowaniem rozmaitych sfer aktywności

życiowej obywateli, w tym wiadomości przesyłanych za pomocą sieci telekomunikacyjnych przez podmioty zagraniczne, a zwłaszcza państwa obce. Naruszenie prawa do ochrony prywatności zagwarantowanego w art. 47 Konstytucji może bowiem nastąpić nie tylko przez bezpośrednie działanie polskich organów państwa, pozyskujących informacje o jednostkach w sposób niejawni. Nastąpi to również w sytuacji braku

dostatecznej ochrony obywateli przez państwo przed ingerencją w tę wolność, spowodowana działaniami innych podmiotów.

Trybunał Konstytucyjny podkreśla, że ingerencja władzy publicznej w prywatność czy autonomię informacyjną jednostek jest dopuszczalna wyłącznie na zasadach określonych w Konstytucji, co w pełni dotyczy podejmowania zobowiązań międzynarodowych przez władze Rzeczypospolitej Polskiej”

W stronie 57 wyroku można wyczytać „Przepis art. 8 ust. 1 Konwencji dotyczy szeroko rozumianego prawa do poszanowania prywatnej sfery życia człowieka, stanowiąc tym samym najbardziej ogólną afirmację autonomii jednostki w zakresie kształtowania wszelkich aspektów jej życia oraz własnej osobowości. Istota tego prawa jest zapewnienie każdej jednostce sfery prywatności (autonomii) chronionej przed ingerencją zewnętrzną, pochodzącą zarówno od państwa, jak i podmiotów prywatnych (zob. np. L. Garlicki, uwaga 21 do art. 8, [w:] Konwencja o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. Tom I. Komentarz do artykułów 1- 18, red. L. Garlicki, P. Hofmanski, A. Wróbel, Warszawa 2010, s. 491).”

& Zgodnie z wyrokiem Trybunału Europejskiego w sprawie C-293/12 i C-594/12 można przeczytać: 33. Przy ustalaniu tego, czy mamy do czynienia z ingerencją w podstawowe prawo do poszanowania życia prywatnego, nie ma znaczenia, czy informacje związane z życiem prywatnym mają charakter wrażliwy, ani też to, czy też ze względu na te ingerencje zainteresowane osoby doświadczyły ewentualnych niedogodności (zob. podobnie wyrok Österreichischer Rundfunk i in., C-465/00, C-138/01 i C-139/01,

34. Wynika stąd, że nałożony w art. 3 i 6 dyrektywy 2006/24 na dostawców ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub publicznych sieci łączności obowiązek zatrzymywania przez określony czas związanych z życiem prywatnym danej osoby i jej komunikacją danych takich jak te określone w art. 5 tej dyrektywy stanowi samoistną ingerencję w prawa zagwarantowane w art. 7 karty.

35. Za dodatkową ingerencję w to prawo podstawowe należy też uznać możliwość uzyskania dostępu do tych danych przez właściwe organy krajowe (zob., w odniesieniu do art. 8 EKPC, wyroki ETPC: z dnia 26 marca 1987 r. w sprawie Leander przeciwko Szwecji, seria A, nr 116, § 48; w sprawie Rotaru przeciwko Rumunii [GC], skarga nr 28341/95, § 46, ETPC 2000-V; a także w sprawie Weber i Saravia przeciwko Niemcom (déc.), skarga nr 54934/00, § 79, ETPC 2006-XI). W konsekwencji art. 4 i 8 dyrektywy 2006/24 określające zasady dostępu do danych przez właściwe organy krajowe również stanowią ingerencję w prawa zagwarantowane w art. 7 karty.

& Zgodnie z opinią Rzecznika Generalnego w sprawie C-817/19 przed Trybunałem Europejskim, można przeczytać „70. Trybunał orzekł już, że przepisy nakazujące lub dopuszczające przekazanie podmiotowi trzeciemu, takiemu jak organ publiczny, danych osobowych osób fizycznych należy, w braku zgody tych osób fizycznych i niezależnie od późniejszego wykorzystania tych danych, uznać za ingerencję w ich życie prywatne, a zatem za ograniczenie prawa podstawowego zagwarantowanego w art. 7 karty, bez uszczerbku dla możliwości ich ewentualnego uzasadnienia(52). Jest tak nawet w braku okoliczności pozwalających na zakwalifikowanie takiej ingerencji jako „poważnej”, i nie ma znaczenia, czy informacje związane z życiem prywatnym osób, których dotyczy, mają charakter wrażliwy czy nie lub czy zainteresowane osoby poniosły jakiegokolwiek negatywne konsekwencje z powodu tej ingerencji(53). Dostęp organów władzy publicznej do takich informacji stanowi również ingerencję w prawo podstawowe do ochrony danych osobowych zagwarantowane w art. 8 karty, ponieważ stanowi przetwarzanie danych osobowych(54). Podobnie, samoistna ingerencja w prawa zagwarantowane w art. 7 i 8 karty jest zatrzymywanie przez określony czas danych związanych z życiem prywatnym danej osoby(55).”

& Rzecznik Praw Obywatelskich podał argument „gwarantowane przez Konstytucję RP prawo do ochrony prawnej życia prywatnego oraz rodzinnego (art. 47), które wskutek uniemożliwienia usunięcia wcześniejszego wpisu o (...) nakazuje fakt ten przez całe życie uznawać za ujawniony, mimo, że osoby których to dotyczy, nie chcą utrzymywania tego stanu.”

<https://bip.brpo.gov.pl/pl/content/biologiczny-ojciec-nowy-akt-urodzenia-odmowa-skarga-nadzwyczajna-rpo>

& Zgodnie z Wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego w sprawie SK 40/01 można przeczytać:

1. Str. 9 " W tym sensie akta te uznawane są za wyłączny dowód zdarzeń w nich stwierdzonych. Nawet bowiem – jak już wskazano – w sytuacji bezspornej niezgodności treści aktu ze stanem rzeczywistym niedopuszczalna jest zmiana bądź unieważnienie bez przeprowadzenia odpowiedniego postępowania (zob. np. A. Czajkowska, E. Pachniewska, Prawo o aktach stanu cywilnego, s. 21)."

2. Str. 10 " Nasuwa się w tym miejscu analogia z mechanizmem zastosowanym w przypadku ksiąg wieczystych, gdzie również różni się tzw. stan prawny rzeczywisty oraz stan prawny według treści księgi wieczystej (por. art. 5 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece, Dz. U. z 2001 r. Nr 124, poz. 1361 ze zm.). W obu wypadkach, jeżeli stan faktyczny (rzeczywisty) jest odmienny od tego, który został wskazany w treści odpowiedniego rejestru (aktu stanu cywilnego, księgi wieczystej), konieczne jest przeprowadzenie odpowiedniego postępowania prowadzącego do uzgodnienia stanu prawnego ze stanem faktycznym (co do ksiąg wieczystych zob. przede wszystkim art. 10 ustawy z 1982 r., co do akt stanu cywilnego – przede wszystkim art. 4 p.a.s.c.)"

3. Str. 11 " Ujawnienie pełnej informacji o zdarzeniach, które kształtowały stan cywilny podmiotu w poszczególnych okresach jego życia stanowi ponadto realizację niezaprzeczalnego prawa do wiedzy o swoim stanie cywilnym i jego ukształtowaniu czasowym, które mieści się w obszarze szerzej rozumianych dóbr osobistych każdego podmiotu."

4. Str. 12 " Z pewnością uwiarygodnienie w akcie stanu cywilnego danych dotyczących tzw. ojca domniemanego obejmuje zdarzenie z życia prywatnego skarżącego i jego bliskich, może więc powodować co najmniej poczucie dyskomfortu związane z dostępnością tego rodzaju danych dla osób trzecich. Przepisy kodeksu cywilnego o dobrach osobistych stanowią, ujmując to zagadnienie w pewnym uproszczeniu, jeden ze sposobów realizacji prawa konstytucyjnego."

5. Str. 13 "Warto też zwrócić uwagę na to, że współczesne rozumienie sfery życia prywatnego w odniesieniu do danych osobowych prowadzi do objęcia ochroną każdej informacji osobowej bez względu na jej zawartość treściową – mogą to być zarówno takie informacje, które narażają osobę na uczucie wstydu czy skrepowania, ale i takie, które mają zawartość całkowicie indyferentną z punktu widzenia moralności czy obyczajów. Przedmiotem ochrony są bowiem na tle nowoczesnych ujęć prywatności wartości akcentujące możliwość prowadzenia swych spraw, decydowania o swym życiu i o rodzajach więzi personalnych z innymi z maksymalną swobodą, a zarazem z najmniejszym stopniem ingerencji świata zewnętrznego w tę sferę, która jest domeną własnej aktywności jednostki."

6. Str. 14 "Informacje gromadzone w rejestrach stanu cywilnego należą niewątpliwie do kategorii danych osobowych i to takich, które w pewnym stopniu mieszczą się w pojęciu informacji wrażliwych, dotyczących sfery intymności, podlegającej w ramach prywatności szczególnie intensywnej ochronie (pogląd taki utrwalony jest w doktrynie polskiej od kilkudziesięciu lat, por. tu zwłaszcza A. Kopff, Koncepcja prawa do intymności i do prywatności życia osobistego (zagadnienia konstrukcyjne), Studia Cywilistyczne, 1972, t. XX).

7. Str. 14 "W przedmiotowej sprawie z pewnością osoba zainteresowana nie ma możliwości swobodnego decydowania o udostępnieniu władzy publicznej informacji mającej wpływ na kształtowanie się stanu cywilnego. Rodzice dziecka nie mogą też zadać wykreślenia ani usunięcia danych godzących w ich prywatność, o ile dane takie dotyczą zdarzeń kreujących stan cywilny i są wymagane przepisami ustawy. Prawo o aktach stanu cywilnego stwarza zatem stan prawny, w którym dochodzi do ograniczenia autonomii jednostki w odniesieniu do możliwości decydowania o zakresie udostępnienia informacji dotyczących sfery życia prywatnego tej osoby oraz jej bliskich. W tym sensie można mówić o ingerowaniu przez analizowane przepisy w sferę prywatności zarówno dziecka, jak i jego rodziców. Na marginesie należy zaznaczyć, że nie ma wątpliwości, iż gwarantowana konstytucyjnie ochrona prawa do życia prywatnego nie ma charakteru absolutnego i może podlegać pewnym ograniczeniom (orzeczenia z: 19 czerwca 1992 r., U. 6/92, OTK w 1992 r., cz. I, s. 204; 26 kwietnia 1995 r., K. 11/94, OTK w 1995 r., cz. I, s. 132-133; 21 listopada 1995 r., K. 12/95, OTK ZU nr 3/1995, s. 141; 24 czerwca 1997 r., K. 21/96, OTK ZU nr 2/1997, poz. 23; uchwały z: 2 marca 1994 r., W. 3/93, OTK w 1994 r., cz. I, s. 158-159 oraz 16 marca 1994 r., W. 8/93, OTK w 1994 r., cz. I, s. 168; 24 kwietnia 1996 r., W. 14/95, OTK ZU nr 2/1996, s. 136). Uznając gromadzenie informacji w rejestrach stanu cywilnego za postać ingerencji władzy publicznej w sferę prywatności jednostki trzeba jednak zauważyć, że istota zagadnienia w analizowanej sprawie polega na odpowiedzi na pytanie, czy poprzez wprowadzanie określonych informacji do akt stanu cywilnego zostało naruszone prawo konstytucyjne do ochrony danych osobowych z art. 51 Konstytucji."

8. Str. 16 "Niezależnie od stanowiska przyjętego w rozstrzygnięciu Trybunału Konstytucyjnego w kwestii będącej przedmiotem postępowania, należy stwierdzić, że obecne uregulowania przepisów prawa o aktach stanu cywilnego uniemożliwiają w jakimkolwiek stopniu ograniczenie ujawniania danych zawartych w pełnych odpisach aktu stanu cywilnego w sytuacjach takich, jak rozważana na tle skargi konstytucyjnej, mogą zatem nasuwać wątpliwości z punktu widzenia zasad związanych z ochroną życia prywatnego i rodzinnego osób, których dane te dotyczą.

& Na podstawie m.in. art. 232 kodeksu postępowania cywilnego na stronie spoczywa ciężar dowodu (interes udowodnienia).

& Zgodnie z motywem wyroku Trybunału Sprawiedliwości z dnia 22 czerwca 2021 roku w sprawie C-439/19 „[...] W szczególności konkretne cele przetwarzania danych osobowych powinny być wyraźne, uzasadnione i określone w momencie ich zbierania [...]. Dane osobowe powinny być przetwarzane tylko w przypadkach, gdy cel przetwarzania nie można w rozsądny sposób osiągnąć innymi sposobami [...]."

& Zgodnie z wyrokiem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie skargi nr 74131/14 przetwarzanie poprzednich danych, wzmianek dodatkowych można przeczytać „W niniejszej sprawie bezsporne jest, że sytuacja skarżącego mieści się w pojęciu „życia prywatnego” i „życia rodzinnego” w rozumieniu art. 8 Konwencji. W związku z tym zastosowanie ma art. 14 Konwencji w związku z art. 8."

& Zgodnie z wyrokiem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w sprawie skargi nr 74131/14 nie doszło do naruszenia prawa do prywatności z uwagi na:

80. braku przedstawienia negatywnych konsekwencji lub napotkania trudności

89. braku znaczącego uszczerbku i statusu ofiary.

& Zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości z dnia 4 maja 2023 roku w sprawie C-487/21 można

przeczytać „Dokładniej rzecz ujmując, sąd ten stawia pytanie, czy art. 15 ust. 3 zdanie pierwsze RODO ogranicza się do zdefiniowania formy, w jakiej należy zagwarantować prawo dostępu do informacji, do którego odnosi się art. 15 ust. 1 tego rozporządzenia, czy też art. 15 ust. 3 zdanie pierwsze RODO ustanawia autonomiczne prawo osoby, której dane dotyczą, do dostępu do informacji dotyczących kontekstu, w jakim przetwarzane są jej dane, w postaci kopii fragmentów dokumentów lub całych dokumentów lub wyciągów z baz danych, które zawierają między innymi te dane.”

[UD] Obecny i proponowany stan prawny w celu podjęcia inicjatywy ustawodawczej przez organ w art. 118 Konstytucji:

W obecnym stanie prawnym przetwarza się dane bezterminowo, więc w mojej propozycji to wprowadzenie okresu czasowego przetwarzanych danych w rejestrach państwowych i aktualizacja dokumentów.

W związku z powyższym, że sprawa dotyczy danych osobowych nad niniejszą ustawą jest ustawa o ochronie danych osobowych oraz RODO w szczególności zasada bycia zapomnianym oraz przepisy Konstytucji.

Petycja przyjmuje zastosowanie podobnych przepisów w ustawie o prawach aktu stanu cywilnego, ewidencji ludności, dowodach osobistych jak w przepisach: art. 49 ustawy z dnia 6 marca 2018 o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy; art. 5 o Krajowym Rejestrze Karnym (gdzie jest wpis, dane z rejestru nie mogą być z niego usunięte, chyba że ustawa mówi inaczej).

Petycja przyjmuje zastosowanie okresu przechowywania dokumentacji papierowej z dokumentacją w systemach państwowych tj.:

- 1) B100 lat aktu urodzenia;
- 2) B80 lat aktu małżeństwa i aktu zgonu;
- 3) B5 spis wyborców [JRWA Dz. U. 2011 nr 14 poz. 67] {5011}
- 4) B10 obywatelstwo [JRWA Dz. U. 2011 nr 14 poz. 67] {5340}
- 5) B50 ewidencja ludności [JRWA Dz. U. 2011 nr 14 poz. 67] {5341}
- 6) B5 aktualizacja danych w ewidencji ludności [JRWA Dz. U. 2011 nr 14 poz. 67] {5342}
- 7) B10 zameldowania i wymeldowania [JRWA Dz. U. 2011 nr 14 poz. 67] {5343}
- 8) B10 wydawanie i obsługa dowodów osobistych [JRWA Dz. U. 2011 nr 14 poz. 67] {5344}
- 9) B10 zmiany w aktach stanu cywilnego [JRWA Dz. U. 2011 nr 14 poz. 67] {5352, 5353}
- 10) B10 zmiany imienia i nazwiska [JRWA Dz. U. 2011 nr 14 poz. 67] {5354}

[UE] Przewidywana ocena skutków społecznych, gospodarczych, finansowych i prawnych w celu podjęcia inicjatywy ustawodawczej przez organ w art. 118 Konstytucji:

Zwiększenie prywatności obywateli;

Usprawnienie działania systemów państwowych celem zapobiegania zawieszenia się i poddzy na ataki;

Zwiększenie pojemności dysków, pendrive w których przetwarzane są dane osobowe, bez potrzeby zakupu nowych nośników informacji;

Zmniejszenie kosztów utrzymania systemów rejestrów państwowych;

Zapobieganie naruszenia dóbr osobistych;

Zapobieganie narazenia, zagrożenia, ryzyka naruszenia dóbr osobistych obywateli.

[UF] Załączniki przedłożone, załączone do akt, załączone do wglądu:

screen SIP

screen loga

Proszę o odpowiedź tylko na adres skrzynki mailowej.

Nie wyrażam zgody na ujawnienie: imienia, nazwiska, adresu, e-maila, miejscowości sporządzenia.

Z poważaniem,